

се. При оглушително „ура“ изъ устата на всички присъстващи Царя каза, обръщайки се къмъ свитата си: „Господа, днешния день, за това, че ние сме тукъ, дължимъ на Димитрия Алексѣевича Милютина. Поздравлявамъ васъ, Димитрий Алексѣевичъ, съ Георгиевски кръстъ II степенъ“. Слѣдъ петъ минути пристигна въ редута ординареца на Главнокомандующия, изпратенъ съ донесение досѣжно безусловно прѣдаване на турската армия и нейния вождъ Османъ-паша. Въ три часа слѣдъ обѣдъ Османъ-паша е връчилъ на генералъ Ганецки сабята си.

Трофеитъ отъ побѣдата бѣха: плѣнени 47 паши, 2.000 офицери и 44.000 нижни чинове, 84 топове, множество оръжие и снаряди, цѣлия турски лагеръ и обозътъ.

Прѣди да напусне редута, Царьтъ се обърна отново къмъ военния министъръ: „Димитри Алексѣевичъ, каза Той — измолвамъ отъ васъ, като найстарши отъ присъстващитѣ георгиевски кавалери, разрѣшение да турна георгиевски темлякъ на сабята си. Струва ми се, че това съмъ заслужилъ“.

Министъртъ мълчаливо се поклони на Царя.

Едновременно съ връщането си въ Пордимъ, Царя Самъ оповѣсти на своя конвой за пълната побѣда надъ храбрия и упоритъ противникъ. Всеобщата радостъ прѣвъзхождаше всѣко описание. Царьтъ, на самъ, въ своята кжщичка, при затворени врата на ключъ, колѣнопрѣклонно, дълго се молѣ.

На слѣдующия день, посрѣдъ неприятелския лагеръ, на това сжщо мѣсто, гдѣто е била ставката на Османъ-паша, се събраха всичкитѣ висши чинове отъ руската и ромънската армия, начело на Великия Князь Николай Николаевичъ и Князь Кароль. Въ 1½ часа